

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

22 oktober 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over het akkoord van de Vlaamse Gemeenschap met de wielervederaties inzake de dopingcontroles en de resultaten van de aangekondigde buitencompetitiecontroles in het voetbal

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over het topsportbeleid in Vlaanderen

Interpellatie van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de toepassing in Brussel van het decreet houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Dinsdag 22 oktober 2002

VOORZITTER : De heer Jos Stassen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.36 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over het akkoord van de Vlaamse Gemeenschap met de wielervederaties inzake de dopingcontroles en de resultaten van de aangekondigde buitencompetitiecontroles in het voetbal

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Hostekint tot de heer Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over het akkoord van de Vlaamse Gemeenschap met de wielervederaties inzake de dopingcontroles en de resultaten van de aangekondigde buitencompetitiecontroles in het voetbal.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het gebruik van doping in de sport, zowel op topniveau als bij de amateurs, is en blijft een probleem. Ik wil de zaak niet dramatiseren, maar in de afgelopen maanden is dat opnieuw gebleken in een aantal ophefmakende zaken, zoals de zaak Frank Vandebroucke, de zaak Mohammed Mourhit en de jongste Ronde van Italië. Mijnheer de minister, het probleem kwam ook duidelijk aan de oppervlakte uit de cijfers die u hebt bekendgemaakt in de brochure Overzicht van de Dopingbestrijding in Vlaanderen van 1993 tot 2001.

Voor de hele affaire rond wielrenner Frank Vandebroucke, die losbarstte aan de vooravond van de start van het Belgische wielerseizoen eind februari, en waarvan enkele weken terug is gebleken dat ze eigenlijk niet zo onschuldig was als oorspronkelijk werd beweerd, heeft de sportwereld in eigen land en op internationaal vlak gedurende

maanden beroerd. Uiteindelijk is de zaak Vandebroucke niet zonder gevolgen gebleven voor het Vlaamse dopingbeleid.

Tijdens de zomer bereikte u met de wielervederaties, als rechtstreeks gevolg van deze zaak, een akkoord waardoor in de toekomst niet alleen de Vlaamse Gemeenschap, maar ook de federaties zelf, zoals de Wielerbond Vlaanderen, de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond en de Internationale Wielunie de bevoegdheid krijgen om zelf controles uit te voeren en dopingovertredingen te bestraffen. Bovendien zal de sanctie niet alleen in Vlaanderen, maar voortaan wereldwijd gelden. Dat is een primeur voor de internationale wielwereld.

Mijnheer de minister, het is een publiek geheim dat de UCI zwaar gewogen heeft op die regeling. Er werd zelfs mee bedreigd het wereldkampioenschap uit Zolder weg te halen indien er geen sluitende oplossing kwam. De affaire Vandebroucke had immers aangetoond dat de KBWB voor schut was gezet door het TAS, het Internationaal Sporttribunaal, toen dat de door de wielerbond opgelegde straf ophief, precies omdat het TAS oordeelde dat voor dopingmisdriven op Vlaams grondgebied enkel de Vlaamse Gemeenschap bevoegd was.

Toch waren er geen bijzondere inspanningen nodig om tot een dergelijke regeling te komen. In het decreet medisch verantwoord sporten van 27 maart 1991 is een procedure vastgelegd waardoor iedere sportfederatie bij de Vlaamse Gemeenschap een erkenning kan vragen voor het uitvoeren van enerzijds dopingcontroles, de zogenaamde monsternames, en anderzijds de tuchtregeling. De wielervederaties zijn de eerste federaties die na meer dan 10 jaar werking van dit decreet erkend worden om controles uit te voeren en sancties op te leggen.

Door het akkoord met de wielervederaties zijn de controleartsen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hun exclusieve bevoegdheid kwijt.

Hostekint

Op het eerste gezicht zou hieruit kunnen worden afgeleid dat de Vlaamse Gemeenschap het dopingbeleid uit handen geeft. Anderzijds is het positief dat de controleartsen van de Vlaamse Gemeenschap zich voortaan nadrukkelijker kunnen toelagen op de amateursporters en op de zogenaamde buitencompetitiecontroles, zoals aangekondigd door uw voorganger de heer Anciaux, in antwoord op een vraag om uitleg die ik hem in het voorjaar heb gesteld.

In verband met de buitencompetitiecontroles, die het voordeel bieden dat verboden producten kunnen worden opgespoord die in veel gevallen al uit het lichaam verdwenen zijn op het moment van de wedstrijd, kondigde dokter Gillis, de controlearts van de Cel Medisch Verantwoord Sporten van de administratie Gezondheidszorg van de Vlaamse Gemeenschap, reeds in het voorjaar een grootscheeps offensief aan tegen het dopinggebruik in het voetbal. Dat is enigszins verwonderlijk als we de resultaten bekijken van de positieve gevallen in de voetbalwereld, in vergelijking met andere sporten.

De controles zouden vooral plaatsvinden in de voorbereidingsperiode op het nieuwe seizoen tijdens de zomermaanden, en zouden volgens dokter Gillis daardoor een veel groter aantal positieve gevallen dan voorheen aan het licht brengen. Volgens het decreet medisch verantwoord sporten van 27 maart 1991 kan iedere sportfederatie bij de Vlaamse Gemeenschap een erkenning vragen voor het uitvoeren van dopingcontroles en het opleggen van sancties.

Mijnheer de minister, zijn er, in navolging van de wielerbond, sportbonden die in dit verband reeds een initiatief hebben genomen? Zo neen, zult u zelf stappen ondernemen om het bereikte akkoord uit te breiden tot andere sportfederaties?

Zult u het beleid van uw voorganger om meer buitencompetitiecontroles uit te voeren, voortzetten? Wat zijn de resultaten van het door dokter Gillis aangekondigde offensief van dopingcontroles in het voetbal tijdens de voorbereidingscampagnes op het nieuwe seizoen? Wat is de evolutie van die resultaten en welke conclusies trekt u eruit?

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, de problematiek van doping en dopingcontrole is

hier al herhaaldelijk aan bod gekomen. Uw voorganger had de bijsturing en de evaluatie van het decreet op het medisch verantwoord sporten al enkele malen aangekondigd. Ik meen trouwens dat er al voorontwerpen voor advies naar de Sportraad zijn gestuurd, hoewel ik daar niet zeker van ben. Hoever staat het ermee? Kunnen we daar tijdig over worden geïnformeerd, zodat het parlement de betrokkenen kan uitnodigen om het ontwerp met meer kennis van zaken te beoordelen?

De voorzitter : Minister Vanhengel heeft het woord.

Minister Guy Vanhengel : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de aanleiding tot de vraag van de heer Hostekint is de erkenning van het tuchtreglement van een federatie. Vlaanderen is hoe dan ook nog steeds bevoegd voor dopingcontroles. In uitzonderlijke gevallen kunnen de federaties vragen de controles zelf te mogen uitvoeren. Dat betekent echter niet dat de Vlaamse overheid er dan geen meer kan doen.

Mijnheer Hostekint, u hebt daar niets over gezegd, maar het wordt soms wel verkeerd geïnterpreteerd, bijvoorbeeld door journalisten die me daar vragen over stellen. Het tuchtreglement en de erkenning ervan moeten duidelijk worden onderscheiden van de controles die de Vlaamse overheid en de coördinerende controlearts vrij kunnen uitvoeren. Het is vroeger ook altijd zo gegaan.

Ook omtrent de zaak Vandenbroucke moet ik een en ander rechtzetten. In alle contacten die ik daar omtrent heb gehad met de UCI, de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond en hun juristen werd nooit gedreigd het wereldkampioenschap wielrennen op de baan in Heusden-Zolder niet te laten doorgaan.

Toen ik op 3 juli jongstleden aantrad, had ik een contact met de voorzitter van de UCI, de heer Verbruggen. Hij maakte zich grote zorgen over de gevolgen van de juridische spitsvondigheden in het dossier Vandenbroucke, en liet me weten dat zowel de internationale wielwereld als de Vlaamse Gemeenschap met een probleem zaten. Ten gevolge van de procedures die waren ontwikkeld in het geval Vandenbroucke, was immers vastgesteld dat een renner die in Vlaanderen positief werd bevonden, enkel de tuchtstraf kon oplopen niet in de competitie in Vlaanderen te mogen fietsen. Daar was noch de UCI, noch de Vlaamse Gemeenschap mee gediend.

Vanhengel

We hebben dan ook de koppen bij elkaar gestoken en de beste juristen rond de tafel gebracht. We besloten dat, vermits het decreet toelaat dat interne tuchtreglementen van federaties kunnen worden goedgekeurd, we er ook in moeten kunnen slagen samen met de UCI en de KBWB een tuchtreglement op te stellen dat tegemoetkomt aan alle verzoeken van het Vlaams decreet en dat toelaat, indien er straffen worden opgelegd, die ook wereldwijd toe te passen.

Het strekt ons parlement tot eer dat we erin zijn geslaagd naar aanleiding van de Vlaamse decreetgeving op de tuchtreglementering een filosofie te ontwikkelen die nu internationaal wordt overgenomen. Degenen die aan de basis hebben gelegen van deze tuchtreglementering hebben dat waarschijnlijk nooit durven hopen. Het is juist dat de spitsvondigheden die in de zaak Vandembroucke zijn ontwikkeld, een en ander in een stroomversnelling hebben gebracht. Toch heeft het wetgevend werk dat hier werd geleverd internationale erkenning gekregen.

De erkenning van de interne tuchtregeling van de wielervederaties past in de responsabilisering van die federaties. Indien er voldoende ervaring, een professionele structuur en voldoende financiële draagkracht zijn op nationaal en internationaal vlak, dan lijkt het interessant deze tuchtbevoegdheid te erkennen. Het lijkt me evenwel niet echt aangewezen om de tuchtreglementeringen van de federaties te erkennen als de federaties zelf dat niet wensen. De federaties hebben de mogelijkheid om die erkenning te vragen, zonder dat er dwang wordt uitgeoefend. Anders gesteld, de federaties hebben de verantwoordelijkheid om dat zelf aan te vragen. Zo is het ook in de wielrennerij verlopen. Niet ik of mijn administratie, maar de federaties zelf hebben het initiatief genomen.

De heer Hostekint wil weten of ik van plan ben om de beleidsintenties van mijn voorganger uit te voeren om meer controles te doen buiten competitieverband. Ik ben inderdaad van plan om dat te doen. Zo wil ik controles uitvoeren tijdens voorbereidingen van wedstrijden. Ik wil de controles zelfs uitbreiden, zodat de pakkans groter wordt. Ik sta daar voor 300 procent achter. De topsport heeft een voorbeeldfunctie. Het is onaanvaardbaar dat de regels en de afspraken worden overtreden door het gebruik van verboden middelen. Deze houding is in overeenstemming met de aanpak op internationaal vlak van het Wereld Anti-Doping Agentschap WADA.

Wat zijn de resultaten van het aangekondigd offensief van dopingcontroles tijdens de voorbereidingscampagnes van het nieuwe voetbalseizoen? Hoe evolueren de resultaten, en welke conclusies trekken we daaruit? In de periode van 1 januari 2002 tot 18 oktober 2002 zijn tijdens 57 voetbalwedstrijden dopingcontroles uitgevoerd. Dat gebeurde hoofdzakelijk tijdens het weekeinde. In totaal zijn 338 sportbeoefenaars gecontroleerd. Tegen 10 van hen is een dossier wegens overtreding van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening geopend.

Drie sportbeoefenaars gebruikten stimulantia, waarvan twee efedrine-achtige producten en één amfetamines. Zes sportbeoefenaars zijn positief bevonden op narcotica. Twee van hen gebruikten cocaïne. In vijf gevallen ging het om cannabinoïden. Een van hen gebruikte een combinatie van twee producten. Een sportbeoefenaar weigerde de deelname aan de controle.

Wat de bestraffing door de bevoegde disciplinaire organen betreft, heeft de disciplinaire commissie inzake medisch verantwoorde sportbeoefening één sportbeoefenaar geen maatregel opgelegd. Acht sportbeoefenaars kregen een disciplinaire sanctie. Alle acht kregen een effectief verbod om gedurende een bepaalde periode deel te nemen aan sportmanifestaties en aan de voorbereiding van sportmanifestaties. Voor vier van hen was de schorsing gedeeltelijk effectief en gedeeltelijk voorwaardelijk. Twee sportbeoefenaars die een maatregel kregen opgelegd, tekenden verzet aan bij de disciplinaire commissie inzake medisch verantwoorde sportbeoefening. Twee tekenden hoger beroep aan bij de disciplinaire raad inzake medisch verantwoorde sportbeoefening. Een sportbeoefenaar moet nog voor de disciplinaire commissie verschijnen.

We gaan nu nog wat dieper op het dossier in. Op 31 juli 2002 voerde mijn administratie dopingcontroles uit na de voetbalwedstrijd Strombeek-La Louvière en de vriendschappelijke voetbalwedstrijd Antwerp-Sunderland in Deurne. De Football Operations Director van laatstgenoemde club weigerde alle medewerking. De bevoegde erkende controleartsen medisch verantwoord sporten stelden vast dat hij in overtreding is met de artikelen 21 en 23 van het decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening van 27 maart 1991. Een afschrift van dit dossier werd voor verder gevolg overgemaakt aan de procureur des Konings. Verder werd ook een brief gericht aan de heer Joseph Blatter, president van de FIFA, aan de heer François Narmont, voorzitter van het BOIC, en aan de heer Jan

Vanhengel

Peeters, voorzitter van de KBVB. Daarin protesteren we tegen de gang van zaken.

De secretaris-generaal van de KBVB reageerde op dit schrijven met de mededeling dat uit zijn inlichtingen blijkt dat de Engelse club inderdaad niet wenste in te gaan op het verzoek tot dopingcontrole van de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap. De Koninklijke Belgische Voetbalbond is echter van mening dat deze weigering niet zozeer als een miskennis van de dopingproblematiek moet worden aanzien, maar eerder het gevolg was van het niet vertrouwd zijn met de in Vlaanderen geldende regelgeving. De KBVB heeft hierin misschien een opdracht te vervullen, namelijk de buitenlandse clubs die ons komen bezoeken over de hier gangbare regelgeving informeren.

Rekening houdend met de bovengenoemde gegevens, zal ik als nieuwe minister van Sport uiteraard toezien op de continuïteit van het beleid dat de Vlaamse regering en zijn voorgangers op het vlak van medisch verantwoord sporten en dopingcontrole hebben uitgetekend. Er zullen meer dopingcontroles buiten competitie worden gehouden. De inzet op het werkveld van de dopingbus, een mobiel goed uitgerust en gestandaardiseerd onderzoekslokaal, zal de zichtbaarheid van het huidige controlebeleid merkbaar verhogen. Concreet zal deze dopingbus worden ingezet vanaf 29 oktober, de dag van de officiële presentatie van de bus aan de pers.

Topsport heeft een zeer grote voorbeeldfunctie, zowel ten aanzien van jongeren als van de hele samenleving en is daarom van het grootste belang. In de topsport bestaan regels, ook over het gebruik van ongeoorloofde middelen, en het overtreden van deze regels moet worden bestreden. De Vlaamse overheid moet hier ten volle haar rol kunnen spelen.

De heer Patrick Hostekint : Ik dank de minister voor zijn volledig antwoord. Hij heeft de situatie verduidelijkt en sommige zaken rechtgezet. De lijnen die in het voorjaar door zijn voorganger werden uitgezet, blijken terecht te zijn. De cijfers in de voetbal staven dit. Er werden immers tijdens voorbereidingswedstrijden, niet eens competitiewedstrijden, een aantal positieve gevallen vastgesteld.

Het is dus goed om die controles te doen, vooral buiten de competities. Er is een lijst van monsterafnames verschenen in het Belgisch Staatsblad. Het gaat om veldritten van de UCI, een 13-tal in totaal.

Als de dopingcontroles worden aangekondigd, is men natuurlijk dubbel op zijn hoede. Het beleid dat sinds een aantal jaren in Vlaanderen wordt gevoerd, is goed. Als we kunnen rekenen op de medewerking van de sportfederaties, dan zijn we op de goede weg. Over het algemeen wordt doping met de wielrennerij geïdentificeerd, maar uit de cijfers in de brochure blijkt dat het verschijnsel in heel wat sportdisciplines voorkomt.

Ik wens de minister nog veel succes in zijn strijd tegen doping. Ik werp de eerste steen niet in de eerste plaats naar de atleten, want in de sport en de topsport zijn grote financiële belangen betrokken. Ik denk aan de astronomische bedragen die aan wielrenners worden uitbetaald. De verleiding om hun toevlucht te nemen tot verboden producten, is voor de atleten bijzonder groot. Ik wil geen heksenjacht tegen topsporters, maar als ze hun heil zoeken in doping, is dit een zeer slecht voorbeeld voor de jongeren. Zij willen zich immers meten met de prestaties uit de topsport.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over het topsportbeleid in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwkerke tot de heer Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over het topsportbeleid in Vlaanderen.

De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, op donderdag 8 november 2001 hield ik een interpellatie over het topsportbeleid in Vlaanderen. Binnenkort kunnen we de eerste verjaardag van die kritische vraag vieren. Ik stel vandaag opnieuw een vraag om uitleg over deze aangelegenheid om te informeren naar de stand van zaken.

Ik gaf vorig jaar een doorlichting van de versnipperde structuur. Het gaat om een veelkoppig draakje of meer specifiek een twaalkoppige draak. We hebben Bloso, Jeugd en Sport, Tewerkstelling, Topsport Vlaanderen, de federaties, het BOIC, VLAS, MVS, Interlands Vlaanderen, ITV, VSF en

Van Nieuwkerke

de keuringscentra. Die houden zich allemaal op een of andere manier bezig met topsportbeleid. Daarnaast is er natuurlijk ook nog het sportonderwijs.

Ik heb toen de volgende conclusie getrokken. Zowel wat taken, werking, structuren als subsidiestromen betreft, is er geen of onvoldoende overleg en samenwerking. Er is onvoldoende transparantie en duidelijkheid. Dat werd de voorbije jaren door verdere versnippering nog in de hand gewerkt. We zijn een land van VZW's, en die schieten ook op het vlak van sportbeleid als paddestoelen uit de grond. Daarnaast is er een gebrek aan openheid en transparantie. Dat bemoeilijkt de communicatie, het overleg en de samenwerking. Het gevolg van dit alles is een inefficiënt gebruik van middelen.

Toenmalige minister Anciaux beaamde deze stelling. Hij ging ook akkoord met de voorgestelde oplossing. Er is nood aan een coherent en gecoördineerd topsportbeleid en aan transparante financieringsmechanismen zonder omwegen via veelal overbodige VZW's die bovendien aan elke democratische controle ontsnappen. De kwaliteit van de topsportwerking in de sportfederaties moet worden verhoogd. De structuren moeten worden doorgevoerd en geoptimaliseerd. Er moet tabula rasa worden gemaakt met de versnippering. De onderlinge communicatie, het overleg en de samenwerking moeten worden verbeterd. Er moet planmatig worden geïnvesteerd in topsport.

Mijnheer de minister, is er een jaar later een verandering ten goede aan de gang? Kan het project 'Overlegplatform Topsport' reeds een aantal koppen van de draak op tafel leggen? We hadden ook afgesproken om te gepasten tijde een hoorzitting te organiseren met alle actoren. Hoe zit het daarmee?

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik wil me aansluiten bij de vragen van de heer Van Nieuwkerke. Zijn interpellatie van vorig jaar was schitterend, want hij wees op de versnippering in de topsport.

Er is nood aan eenduidigheid. De opbouw van de topsport in het verleden was misschien goed bedoeld, maar gebeurde met weinig visie. Dit is nefast als we de middelen goed willen besteden. Ik hecht groot belang aan topsport in het geheel van het

sportbeleid. Topsport heeft een voorbeeldfunctie, want het moet aanzetten tot sporten.

Aansluitend bij de vorige spreker vind ik het ook verkeerd te stellen dat er alleen aan topsport kan worden gedaan als er doping wordt gebruikt. Dat is een uitzichtloze boodschap.

Ik herhaal dat er grote nood is aan eenduidigheid. We stellen heel wat hoop in u, mijnheer de minister, om daar op korte termijn werk van te maken.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in een gewone vergadering herhaal ik niet graag wat de anderen al hebben gezegd. Over een dergelijk belangrijk thema is het echter noodzakelijk om het standpunt van elke fractie duidelijk te maken, en daarom sluit ik me volmondig aan bij de vragen van de heer Van Nieuwkerke. De problematiek van de topsport mag niet ten koste gaan van de sport voor allen, maar ik onderstreep het belang ervan.

Ik sluit me aan bij de vraag om een hoorzitting op het juiste moment. Ik refereer aan een sprookje waarin de drakendoder de veelkoppige draak alleen maar kon doden door alle koppen ineens af te slaan, want als elke kop apart werd afgeslagen, kwamen er 2 andere voor in de plaats.

De voorzitter : Naar aanleiding van een interpellatie een jaar geleden hebben we gezegd dat we een hoorzitting zouden organiseren. Er werd toen beslist om te wachten op een aantal beslissingen van de minister tot herstructurering van de topsport. We zullen het antwoord van de minister afwachten en nagaan wanneer de commissie zo'n hoorzitting opportunity acht.

Minister Vanhengel heeft het woord.

Minister Guy Vanhengel : Mijnheer de voorzitter, collega's, de vraag van de heer Van Nieuwkerke laat me toe om duidelijk te maken waar het in dit dossier, dat ik op 3 juli heb geërfd en waarin ik de voorbije weken veel tijd heb gestoken, over gaat. Topsport moet één van de prioriteiten zijn in het beleid van de volgende maanden en jaren, en misschien van de hele legislatuur.

Mevrouw Van Hecke, u verwijst naar een sprookje. Op mijn kabinet geldt het motto : 'Altijd praktisch, anders geen doel.' We hebben geprobeerd om ons niet te laten verleiden tot sprookjesachtige tafere-

Vanhengel

len. We zijn integendeel op zoek gegaan naar de meest praktische invalshoek om aan de verzuchting, die hier al meermaals is geuit onder andere in een interpellatie van de heer Van Nieuwkerke, tegemoet te komen.

Het Vlaamse topsportbeleid heeft zich ontwikkeld op veel verschillende fronten. Er is het Bloso, sinds het begin van deze legislatuur is er de Cel Sport van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, er is het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité, er zijn de sportfederaties, er is het ITV, en dan zijn er nog tal van privé-initiatieven, waaronder het VLAS. Begin 2002 hebben een aantal mensen uit het veld de noodzaak aangevoeld om zich te groeperen in het Vlaams Overlegplatform voor Topsport, met de bedoeling de communicatie in en de coördinatie van het topsportbeleid te verbeteren. Dat platform heeft een aantal keren vergaderd voor de zomer.

Vertrekkende vanuit een nota die daar werd opgesteld, onder meer door de heer De Knop, voorzitter van het Bloso en van het Vlaams Overlegplatform voor Topsport, en de heer Desmedt, technisch directeur van het BOIC, hebben we gepoogd een aantal lijnen uit te tekenen, met de bedoeling om de krachten te bundelen. We willen ervoor zorgen dat onze topsporters, die op Europese of wereldkampioenschappen of op Olympische spelen belangrijke prestaties kunnen leveren, de best mogelijke omkadering krijgen.

We hebben dat gedaan vanuit een dubbele invalshoek. Enerzijds is er de organisatie van internationale toernooien, zoals de Olympische spelen, Europese en wereldkampioenschappen. Aan welke minimale criteria moeten we voldoen om voor dit soort kampioenschappen in aanmerking te komen? Hoe kunnen we een objectief kader opstellen om te beslissen wie een topsporter is en wie niet, en wie in aanmerking komt voor overheidssteun om de maximale begeleiding te krijgen? Die invalshoek is gebonden aan de sporter zelf.

De andere is de bestuurlijke invalshoek. Hoe kunnen we op een bestuurlijke manier de krachten bundelen, en de beste expertise verzamelen om de eerste doelstelling te verwezenlijken? In juli van dit jaar werd het voorontwerp van kaderdecreet beter bestuurlijk beleid in de Vlaamse regering goedgekeurd. Dit voorontwerp laat toe dat het aantal beleidsdomeinen wordt verminderd, dat het primaat van de politiek opnieuw wordt ingevoerd, en dat wordt gewerkt met departementen en ver-

zelfstandigde agentschappen. We hebben na veelvuldig individueel, bilateraal en multilateraal overleg, een concept ontwikkeld om onze doelstelling te bereiken.

We moeten eerst een duidelijke taakomschrijving maken van enerzijds het departement sport, en anderzijds van de meest operationele uitvoerders van het sportbeleid, het Bloso en het IVA. We streven naar een IVA met volle rechtspersoonlijkheid, dat soepel kan werken. Het agentschap draagt nu een enorme verantwoordelijkheid in de exploitatie van sportcentra. Het IVA is in het kader van sport voor allen een deskundig evenementenbureau geworden.

Anderzijds hoort alles wat decretaal voorbereidend en uitvoerend werk is, thuis bij de administratie Sport van de Vlaamse Gemeenschap. De bij decreet geregelde subsidiëring van federaties of andere activiteiten hoeft niet te gebeuren door een intern verzelfstandigd agentschap. Het is de opdracht van een departement van de administratie, net zoals dat departement ook op transversale gebieden actief moet kunnen zijn.

In veel sportaangelegenheden wordt bijvoorbeeld ook geworsteld met juridische aangelegenheden, bijvoorbeeld op het vlak van leefmilieu, ruimtelijke ordening, enzovoort. Het moet mogelijk zijn in het departement de nodige juridische expertise te verzamelen om de sportbelangen transversaal te kunnen behartigen bij de decreetgeving en bij de uitvoering van de decreten door de regering.

We willen dus een structuur met een duidelijke taakomschrijving voor het departement Sport en met een duidelijke taakomschrijving voor het IVA Sport. In dat IVA willen we een duidelijk identificeerbare afdeling creëren voor topsport. In tegenstelling tot de rest van het IVA zal die afdeling een stuurgroep krijgen, waarschijnlijk samengesteld uit dezelfde partners die nu het Overlegplatform Topsport bemannen. In die stuurgroep moet de nodige expertise en theoretische managementkennis worden verzameld, zoals dat voor een deel al gebeurt in het overlegplatform, om het beleid te kunnen sturen met het oog op de topsport en de begeleiding van topsporters.

Het zou wenselijk zijn in de stuurgroep niet alleen academici, theoretici en sportmanagers te hebben, al beschikken die over een grote expertise. Het moet mogelijk zijn de Vlaamse topsport een gezicht te geven, wat een meerwaarde zou zijn voor de communicatie met de Vlaamse samenleving. Dat kan door in die stuurgroep ook een aantal ex-

Vanhengel

topsporters op te nemen. Zo krijgen we een stuurgroep waarin de theoretische kennis en het management meteen kunnen worden getoetst aan ervaringen van mensen op het terrein.

Tijdens de vele lange gesprekken die ik met tal van topsporters en ex-topsporters heb gevoerd, ben ik tot de bevinding gekomen dat die mensen allemaal een speciale gedrevenheid hebben, zoals dat ook het geval is in de politiek. Het meest was ik onder de indruk van een lange discussie met Gella Vandecaveye. Tijdens dat gesprek, dat een uur duurde, liet ze zeker een tiental keer de datum 14 augustus 2004 vallen. Dat is de dag waarop ze tijdens de Olympische Spelen op de mat moet. Op dat punt mikt ze. Ook bij mensen als Ingrid Bergmans en Gaston Roelants, die al jaren in de sport actief zijn, ondervond ik diezelfde gedrevenheid. Die moet er ook zijn om de zaak te kunnen sturen. Wat academici, theoretici en managers aan concepten ontwikkelen, moet meteen kunnen worden getoetst aan de praktische ervaring van mensen op het terrein.

Dat is echter niet het enige. Die mensen moeten die concepten ook kunnen uitdragen in Vlaanderen. Ze moeten zichtbaar maken dat we een coherent integraal topsportbeleid hebben, en ze moeten het een gezicht geven. Zo creëren we een soort Topsportteam Vlaanderen, met topsporters die op Europese kampioenschappen, wereldkampioenschappen en Olympische Spelen de beste omkadering krijgen om de beste prestaties te kunnen leveren, dankzij de steun van de Vlaamse Gemeenschap en het BOIC.

Ik denk evenwel niet dat dit meteen zal leiden tot een gigantische toename van het aantal medailles in 2004. Dat is een eerste datum waarop we ons alvast kunnen richten, maar de investering die we doen moet vooral op lange termijn renderen.

Daartoe moeten we in het integraal topsportbeleid werken met een aantal partners. Dat zijn degenen die nu genieten van de tewerkstellingsprojecten, en voor een deel al bij het Bloso zitten. We moeten daaruit een elite van beloftevolle jongeren kunnen verzamelen. Tot die partners behoren ook de topsportscholen. Bloso met zijn topsportinfrastructuur moet er kunnen in meespelen.

Er zijn er die nu al bezig zijn met begeleiding en omkadering van individuele topsporters, zoals het ITV. De federaties moeten ons kunnen helpen bij het detecteren van talenten. Wij moeten dan de nodige middelen aanreiken voor talentontwikkeling.

Er zijn mogelijkheden zoals studentenbeurzen en jobstudentencontracten. Een belangrijk element dat we moeten proberen te managen, is de begeleiding van commerciële belangen in de topsport. Dat moet allemaal gebeuren via de afdeling Topsport in het nieuwe IVA en de stuurgroep die ze meekrijgt.

We willen dat het topsportbeleid in dat IVA wordt ondergebracht omdat er al een hele logistieke ondersteuning bestaat. Nu gaat een deel van de middelen verloren in het ITV, de VLAS, enzovoort. Daar moet immers telkens een eigen logistiek worden ontwikkeld. Dat is echter niet nodig, want hij bestaat bij het Bloso en in het toekomstig IVA. Laten we die dan ook gebruiken.

Bovendien zit er nu 10 miljoen euro hier, en 20 miljoen euro daar, en nog wat geld elders. Ik heb daar met een aantal partners over gesproken. Die loshangende initiatieven moeten op termijn ophouden te bestaan en moeten worden geïntegreerd in de afdeling Topsport van het IVA. De moeilijkste en grootste ego's die we op dit terrein kunnen tegenkomen, zijn bereid zich bij dat idee aan te sluiten als het concept goed is. Het merkwaardige is immers dat iedereen dezelfde doelstelling nastreeft, zij het op eigen houtje. Als we hen kunnen overtuigen om samen te werken, dan zal het wel lukken.

In de gegeven omstandigheden is het de bedoeling zoveel mogelijk middelen en kennis te groeperen. Met het oog op het beter bestuurlijk beleid willen we die dan inpassen in de afdeling Topsport van het nieuwe IVA.

Twee elementen heb ik buiten de discussie gehouden: de posities van de Atletiekploeg Vlaanderen en van de Wielerploeg Vlaanderen. Deze initiatieven staan los van elkaar, en in feite zijn het tewerkstellingsprojecten. Daarin zijn sportmensen opgenomen die in feite niet allemaal tot de echte top behoren, maar toch een belangrijke voorbeeldfunctie vervullen. In het verleden keek het overlegplatform met enige jaloezie naar beide initiatieven, want die beschikten over geld én statuten. Ik heb iedereen gevraagd zich niet blind te staren op die middelen en die statuten. In de begroting 2003 heb ik voor de topsport, naast de middelen die ik weghaal uit de VLAS en het ITV, 50 miljoen extra ingeschreven. Dat moet toestaan om de afdeling Topsportteam Vlaanderen van start te laten gaan.

Verder denk ik dat we ons niet moeten blindstaren op één gescro meer of minder, want er zijn er duizenden. Ik heb daarover al gediscussieerd met minister Landuyt. De bereidheid bestaat om ervoor

Vanhengel

te zorgen dat alle topsporters die een statuut moeten krijgen, dat ook krijgen. Het Bloso heeft trouwens een hele rits gesco-contracten ter beschikking gesteld.

In de loop van de komende weken en maanden zal een operationele werkgroep met vertegenwoordigers van de leiding van het Bloso, de directie van de cel Sport en mijn kabinet verder werken aan de uitbouw van die constructie. Wat die constructie betreft, waken we erover dat de samenwerking met het BOIC zo goed mogelijk verloopt. De Olympische Spelen zijn immers een vierjaarlijks hoogtepunt van topsport. Om te vermijden dat het BOIC geld stopt in topsporters zonder rekening te houden met wat er aan Vlaamse zijde gebeurt, sta ik erop dat de symbiose zo groot mogelijk is. Het BOIC moet zo veel mogelijk bij de zaken worden betrokken. Het moet in de stuurgroep zijn vertegenwoordigd, zodat de stuurgroep een instrument wordt om te bepalen wie welke middelen voor wat aanwendt.

Ik heb de vertegenwoordigers van het BOIC al herhaaldelijk gezegd dat de verdeling van de middelen op een redelijke manier moet gebeuren. Wat betekent dit ? Het zou niet onredelijk zijn als het BOIC voor elke euro die de Vlaamse Gemeenschap investeert, er één euro naast legt. Hierover heb ik een eerste, uitvoerige discussie gehad met de leden van het overlegplatform Topsport. Daarover is uiteraard ook lang gediscussieerd met mijn beide administraties. Ik hoop dat dit allemaal in de loop van 2003 wordt geconcretiseerd.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André van Nieuwkerke : Ik dank de minister voor zijn uitvoerig en transparant antwoord. De grote lijnen zijn duidelijk uitgetekend. Daarover ben ik erg verheugd, want een jaar geleden was dat allemaal nogal wazig.

De minister heeft een toekomstvisie. Hij is er bovendien in geslaagd een aantal mensen met grote ego's samen te brengen en hen te overtuigen om middelen en statuten op te geven ten dienste van een hoger belang. Dat is een hele prestatie. Ik ben me ervan bewust dat het nog enkele maanden zal duren vooraleer alles op poten staat en het echte werk kan beginnen.

Ik heb nog een aantal bijkomende vragen over aspecten die de versnippering in de hand werken.

Misschien moeten we binnen enkele maanden eens een hoorzitting organiseren over die problemen. Zo zijn we er nooit goed uitgeraakt wat de rol is van Interlands Vlaanderen. Is dat een klantvriendelijke organisatie ? Wie de weg kent, geraakt wel aan een truitje, een subsidie of een project. Wie de weg niet kent, komt echter nergens. Het is belangrijk dat de topsporter en zijn club één aanspreekpunt hebben, want dat zou het topsportbeleid en de transparantie ervan ten goede komen.

Ik ben dus erg tevreden over het antwoord van de minister, maar ik hoop dat we binnen enkele maanden toch eens dieper op het topsportbeleid kunnen ingaan.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik ben aangenaam verrast. Ik volg het sportbeleid in het parlement al twintig jaar, en het is de eerste keer dat ik het gevoel heb dat we zo dicht bij een oplossing staan voor de versnippering van het topsportbeleid en het gebrek aan visie erop.

Wat de minister zegt, past in de bestuurlijke hervorming, geeft blijkt van sportefficiëntie, en getuigt van zijn vaste wil om de ex-topsporters te betrekken in de werking van de overleggroep. Dat laatste is erg lovenswaardig. Sportbeleid in Vlaanderen was dikwijls een zaak van academici. De topsporters zelf waren er zelden bij betrokken. Ze wisten soms zelfs helemaal niet wat er op beleidsniveau gebeurde. Vandaag worden ze daarbij betrokken, en dat injecteert het debat met een gezonde dosis gedrevenheid. Dat is belangrijk.

De minister zegt dat hij het niet zo ver wil drijven om de Wielerploeg Vlaanderen 2002 en de atletiek erbij te betrekken. Ik vind dat jammer. Een coherent topsportbeleid vereist dat ze daarbij worden betrokken. We zijn er met het decreet over de sportfederaties in geslaagd de Wielerbond te splitsen. De Vlaamse Wielerfederatie levert goed werk. Voor het eerst is er een goede jeugdbegeleiding, en er komt een topsportschool. Het lijkt me de logica zelve dat de afgestudeerden aan de topsportschool die een professionele sportloopbaan ambiëren, deel kunnen uitmaken van de Wielerploeg Vlaanderen 2002.

In Zolder reed een Zweedse wereldkampioene voor de Wielerploeg Vlaanderen 2002. Ik begrijp de logica niet. Waarom wordt een Zweedse gesteund ? Is dat de taak van Vlaanderen ?

Denys

De Vlaamse middelen moeten naar de Vlaamse topsport gaan. Als alles op elkaar wordt afgestemd, zou dat al een heel goede zaak zijn.

Een goed uitgewerkt sportbeleid is noodzakelijk, ook als duidelijk antwoord aan degenen die oproepen tot herfederaliseren. Ik denk daarbij aan de uitlatingen van de heer Courtois over een federaal minister van Sport, toen hij nog secretaris-generaal van de Voetbalbond was. Het grote argument dat steeds naar voren wordt geschoven is dat er op het vlak van de topsport geen samenwerking zou zijn. Mijnheer de minister, het beste antwoord op deze ouderwetse en voorbijgestreefde positie zou erin bestaan dat uw plannen zo snel mogelijk worden uitgevoerd.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Sommige Bloso-personeelsleden zullen misschien niet erg gelukkig zijn met de woorden van de heer Denys, namelijk dat er geen gewezen topsporters bij het beleid aanwezig zouden zijn. Er zijn er wel degelijk.

De heer André Denys : Ja, maar er zijn er veel te weinig.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik waardeer de uitgangspunten van de minister om via een afdeling topsport tot een coherent topsportbeleid te komen. Ik heb wel vragen bij de inpassing van het departement Sport binnen het beter bestuurlijk beleid Vlaanderen. Ik zal dat later nog uitwerken. De minister gaat ervan uit dat dit een verworven situatie is, maar er bestaat nog heel wat juridische discussie over de structuren die daar worden voorgesteld. Ik denk bijvoorbeeld aan het IVA, met rechtspersoonlijkheid, maar zonder raad van bestuur en beheersovereenkomst met de eigen administratie. Ik volg deze materie op de voet.

We zullen moeten afwachten wat het globale kaderdecreet voor de toekomst en de opdracht van Bloso en van de administratie met zich zal meebrengen. Er zullen wel altijd grijze zones blijven bestaan. De uitzuivering van de bevoegdheden zal via een beheersovereenkomst moeten verlopen. De commissieleden die zich met beter bestuurlijk beleid bezighouden, hebben er heel sterk op aangedrongen dat de minister, alvorens een contract af te sluiten, naar de commissie zou komen op het moment dat er in een beheersovereenkomst een duidelijk standpunt wordt ingenomen. Hij zou dan openlijk kunnen debatteren over de opdracht van het Bloso enerzijds en van de administratie ander-

zijds, nog voor dit alles in een juridische structuur wordt geconcretiseerd.

Ik loop misschien op een aantal zaken vooruit omdat ik er niet zeker van ben dat de juridische structuur, die hier voorligt, ook realiteit zal worden. Ik zal dit te gepasten tijde herhalen omdat het parlement anders te gemakkelijk buitenspel wordt gezet. Wij kunnen de minister immers slechts a posteriori aanspreken, want hij kan slechts op het einde van de beheersovereenkomst of bij een evaluatie ingrijpen. Ik dring hier ten zeerste op aan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de toepassing in Brussel van het decreet houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Vandenbossche tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de toepassing in Brussel van het decreet houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid.

De heer Vandenbossche heeft woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer de minister, mijnheer de voorzitter, collega's, dit is een staaltje van Brusselse spitstechnologie, vervat in een lokaal cultuurdecreet. De Vlaamse schepenen in Brussel hebben dit decreet bestudeerd en zijn nagegaan op welke manier dit tot uitvoering moet worden gebracht. Dit blijft onduidelijk. Uw antwoord zal politieke verduidelijking verschaffen aan iedereen die vandaag op het terrein met dit decreet bezig is.

Ik heb in de VGC gezegd dat de evaluatie in Vlaanderen misschien anders zal verlopen dan in Brussel. In Brussel wordt dit zeer goed ontvangen. Er wordt uitgekeken wat er op het terrein kan gebeuren. Er is dus wel degelijk wat ruimte om een Vlaams beleid te voeren.

De vraag is of er sprake kan zijn van een rechtstreekse relatie tussen de Vlaamse Gemeenschap

Vandenbossche

en het lokale niveau. Uit het cultuurdecreet blijkt dat dit iets minder het geval is omdat de VGC opnieuw een specifieke rol heeft gekregen. Deze rol blijft wel wat onduidelijk. U kunt hierover vanuit de Vlaamse regering duidelijkheid verschaffen. Met dit decreet in de hand lijkt de VGC goed op weg om bijkomende obstakels op te werpen voor een vlotte instap van een aantal Brusselse gemeenten in dit decreet.

De vraag is of het hier gaat om een mechanisme van bevoogding, dan wel of men ervoor opteert om de toepassing van het lokaal cultuurdecreet op een soepele wijze mogelijk te maken. De belangrijkste voorwaarden die worden gesteld, zijn dezelfde als die in Vlaanderen. Men moet over een gesubsidieerde bibliotheek beschikken en er moet een cultuurbeleidsplan worden goedgekeurd.

Ik heb mijn interpellatie in twee gedeelten opgedeeld. Er is het aspect bibliotheek en bibliotheekwezen, en de problematiek van 1 euro per Vlaamse inwoner. Met betrekking tot de bibliotheek onderscheiden wij drie belangrijke categorieën. Elf gemeenten beantwoorden aan de voorwaarden van het decreet. Negen gemeenten hebben een plaatselijke openbare bibliotheek. Twee gemeenten hebben een filiaal van de hoofdstedelijke bibliotheek (HOB). Er zijn gemeenten die reële stappen willen zetten om in het decreet in te stappen, andere willen dit niet. De Vlaamse aanwezigheid in het schepencollege is daarbij geen hefboom.

Voor de gemeenten van categorie 2 voorziet de VGC in een begeleiding bij het oprichten van een plaatselijke openbare bibliotheek, en in financiële en logistieke steun voor het verwerven van de nodige culturele infrastructuur. Voor de gemeenten van categorie 3 zal de VGC haar initiërende rol spelen, maar voor de overige 11 gemeenten moet een instap in het Vlaams decreet mogelijk zijn. Daar rijst het eerste grote probleem. Voor twee gemeenten, Vorst en Sint-Gillis, lijkt de VGC een bijkomende voorwaarde te stellen, namelijk de filialisering van de hoofdstedelijke bibliotheek. De VGC eist dat dit een normale plaatselijke openbare bibliotheek wordt. Er moet dus een financieel engagement worden genomen, maar daar bestaat geen politieke duidelijkheid over.

Er zijn meerderheidsakkoorden gesloten bij de gemeenteraadsverkiezingen, waarvan dit decreet op dat ogenblik geen deel uitmaakte. Mijnheer de minister, zult u aanvaarden dat de VGC die 2 gemeenten dwingt de bijkomende eis te aanvaarden,

om hun bibliotheek als filiaal van de hoofdstedelijke bibliotheek om te zetten tot een plaatselijke openbare bibliotheek ? Als u dit aanvaardt, zal het cultuurdecreet geen uitvoering krijgen, omdat die gemeentebesturen daarop niet voorzien zijn.

Ik heb het probleem van de financiering van de gemeenten aangeraakt. Dat mag niet altijd worden herleid tot onwil van de Franstaligen, maar gemeenten als Vorst en Sint-Gillis zijn niet noodzakelijk in staat om die stap te zetten. Dit betekent dat de Vlaamse regering beslist dat die gemeenten in feite niet in het lokaal cultuurdecreet kunnen stappen.

De Vlaamse Gemeenschap beschikt zelf over een niet onaanzienlijke culturele infrastructuur in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Een aantal van die instellingen wordt supplementair gesubsidieerd door de VGC. Toch stel ik vast dat die Vlaamse instellingen in het VGC-cultuurbeleidsplan onvoldoende aan bod komen.

Mijnheer de minister, kunt u verduidelijken op basis van welke criteria uit het Vlaams decreet de VGC de gemeenten Vorst en Sint-Gillis een overdracht van hun HOB-filiaal kan opleggen ? Welke garanties hebben die gemeenten dat die werkwijze niet tot een onnodige vertraging zal leiden voor hun lokaal cultuurbeleid ? Wat is de logica van de VGC ? Is er overleg gepleegd tussen de Vlaamse regering en de VGC ? Wat is uw houding hierin ?

Waarin verschilt de benadering van Vlaanderen met die van de VGC ten aanzien van de door de VGC erkende bibliotheken in Brussel ? Hebt u voorzieningen getroffen voor de gemeenten die enkel over een dergelijke bibliotheek beschikken en toch in het decreet willen stappen ? Welke afspraken hebt u gemaakt met de VGC ? Zullen die worden ingeschreven in het convenant ? Hebt u een exhaustieve lijst van de culturele instellingen van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel ? Welke rol krijgt de VGC daarin toebedeeld ? Op welke wijze moeten die instellingen hun lokale uitstraling en inplanting realiseren ?

Ik maak me veel zorgen over het partnership. Er zijn een aantal Vlaamse instellingen, zoals het Vlaams centrum voor amateurkunsten en de rijksmuziekacademies, waar de VGC aan voorbijgaat in haar cultuurbeleidsplan. Nochtans zijn dat belangrijke actoren die op het lokale niveau een bijzonder belangrijke rol spelen. Het Vlaams centrum voor amateurkunsten te Anderlecht heeft een belangrijke betekenis voor de Vlaamse Gemeenschap. De VGC gaat daaraan voorbij, maakt daar

Vandenbossche

zelfs geen melding van. Is het niet belangrijk dat de VGC dat in haar cultuurbeleidsplan inschrijft en op die manier die gemeentebesturen stimuleert tot interactie om op die manier het cultuurbeleid te verbreden ?

Het tweede deel van mijn interpellatie gaat over de extra euro per Vlaamse inwoner. Dat is een sterke maatregel. De Vlaamse regering behoudt haar engagement dat in de regeringsverklaring is opgenomen, namelijk 12 miljoen euro. Wij maken ons echter opnieuw zorgen want de VGC lijkt een aantal krijtlijnen te trekken met betrekking tot het engageren van die middelen, waarvan de bepalingen niet in het decreet terug te vinden zijn. Mijnheer de minister, kan de VGC op die wijze een rol vervullen, of moet dat door u worden gecorrigeerd ? Opteert de Vlaamse regering voor een rechtstreekse dynamiek naar de lokale besturen ? Ik vind het een unieke kans dat de Vlaamse regering dat via de Vlaamse schepen kan doen. De VGC kan wel een initiërende rol spelen ten aanzien van de onwillige gemeentebesturen, maar hoeft niet remmend te werken op het instappen in het mechanisme van uw administratie.

Ik wil het hebben over het actieplan. Nadat het cultuurbeleidsplan, zoals het in Vlaanderen door de verschillende cycli werd goedgekeurd en meegeëdeeld na advies van de VGC, ter goedkeuring werd overgemaakt aan uw administratie, lijkt het mechanisme op gang te kunnen komen. Op dat ogenblik echter eist de VGC een actieplan, waarvan niet duidelijk is of het opnieuw een instrument van administratieve vertraging is, of dat het een instrument van bevoogding van de VGC is, of dat we het niet kunnen omzeilen en moeten beschouwen als een formeel mededelingsplan, zodat het op het terrein niet wordt afgeremd.

Mijnheer de minister, wordt over de door de VGC voorgestelde werkwijze inzake de actieplannen overlegd met de Vlaamse regering ? Kunt u zeggen welke bepalingen uit het Vlaamse decreet hierop van toepassing zijn ? Bevestigt u dat een positief advies van de VGC bij de indiening van een gemeentelijk cultuurbeleidsplan, na goedkeuring door de Vlaamse regering, de facto ook een akkoord inhoudt met het door de gemeente ingediende actieplan voor bijzondere en vernieuwende projecten, dat daarin past ? Onderschrijft de Vlaamse regering de stelling dat de communicatie van de bedoelde actieplannen voor de Brusselse gemeenten met het cultuurbeleidsplan uitsluitend met de Vlaamse overheid moet gebeuren ? Kan een subsi-

diëring bijgevolg niet meer worden geweigerd door de VGC, noch worden onderworpen aan de door de VGC opgeworpen extra voorwaarden ? Zal de Vlaamse regering deze interpretatie ook aan de VGC meedelen ? Hoe wilt u garanderen dat de projecten die vanuit Brusselse gemeenten met een cultuurbeleidsplan worden ingediend, op gelijke voet worden behandeld met projecten die door de VGC zelf of door andere Brusselse gemeenten worden ingediend ?

Mijnheer de minister, wordt het cultuurdecreet gebruikt als een instrument van een soepele en sterke stimulans voor een Vlaamse aanwezigheid en dynamisering, of wordt het gebruikt voor een strategie van administratieve creatie van belemmeringen waarin een kat haar jongen niet terugvindt ? Ik begrijp dat veel collega's het opgeven. We zijn hier dagelijks met de cultuurcoördinator mee bezig en plegen overleg om geen fouten te maken. Mijnheer de minister, u kunt ons helpen om dit op te lossen. Het kan niet dat we een cultuurcoördinator of een bibliothecaris vragen om zich met regeltjes bezig te houden. We hopen dat de uitbouw van onze lokale cultuurcentra en bibliotheken, en het stimuleren van onze verenigingen ons door de regeltjes niet wordt ontnomen.

Ik heb mijn interpellatie bewust verwarrend gemaakt omdat het voor iedereen duidelijk zou zijn wat men ons in Brussel aandoet. Mijnheer de minister, onze hoop op betere dagen ligt in uw handen.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, collega's, tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC werden 2 convenants afgesloten in het kader van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid. Dit gebeurde conform de artikels 16.34 en 16.35 van het genoemde decreet. Die convenants geven onder meer invulling aan de procedures voor opmaak en evaluatie van de beleidsplannen voor bibliotheekbeleid en cultuurcentra. Bovendien werd het cultuurbeleidsplan van de VGC op 26 september ingediend onder voorbehoud van goedkeuring door de raad van de VGC op 18 oktober.

Mijn administratie heeft de evaluatie van de beleidsplannen derhalve niet afgerond. Bovendien was het alleszins niet de wil van de decreetgever om de verantwoordelijkheid van de lokale beleidsdiscussie naar zich toe te trekken, integendeel. Dit

Van Grembergen

decreet wil consequent het subsidiariteitsprincipe toepassen, uiteraard binnen bepaalde lijnen die door het decreet en het uitvoeringsbesluit worden uitgetekend.

Volgens artikel 22 van het decreet kan een aanvraag van een gemeente voor subsidiëring van een cultuurbeleidscoördinator alleen in aanmerking worden genomen als de gemeente beschikt over een door het decreet gesubsidieerde bibliotheek. In dit opzicht betekent dat een autonome gemeentelijke bibliotheek of een bibliotheek in samenwerking met een andere gemeente of de VGC. Een samenwerking veronderstelt een financiële inbreng van de beide partijen. Dat kan betekenen dat de gemeenten de filialen overnemen, en dat er een inhoudelijke samenwerking blijft met de VGC. Die gemeenten hebben het voordeel dat ze geen eigen volledige bibliotheek moeten oprichten, maar als filiaal kunnen functioneren van de hoofdstedelijke openbare bibliotheek, weliswaar met financiële inbreng vanuit de gemeente. Er moet wel een samenwerkingsverband zijn dat de verschillende aspecten regelt en dat wordt goedgekeurd door beide partijen.

Elke gemeente die beschikt over een bibliotheek die aan het decreet voldoet, kan in het decreet stappen voor de subsidiëring ervan. De culturele infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap kan niet worden ingebracht voor de aanvraag van een cultuurbeleidsplan. Artikel 5, paragraaf 2 van het uitvoeringsbesluit bepaalt dat alleen de culturele infrastructuur van de VGC in aanmerking kan worden genomen op basis van een overeenkomst met de VGC. De gemeenten Anderlecht, Etterbeek, Jette, Schaarbeek en Sint-Pieters-Woluwe hebben een aanvraag voor een cultuurbeleidsplan ingediend dat ook is aanvaard.

Het decreet bepaalt inderdaad dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie pas na goedkeuring van zijn beleidsplan de 1-eurosubsidie krijgt. Brusselse gemeenten krijgen de 1-eurosubsidie niet na goedkeuring van hun beleidsplan. In verband met de verhouding van de gemeenten tot de Vlaamse Gemeenschapscommissie stelt het uitvoeringsbesluit enkel dat de gemeenten hun plan voor advies moeten indienen bij de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Uit het advies moet blijken dat het gemeentelijk cultuurbeleidsplan is afgestemd op dat van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Ik benadruk dat afspraken over de besteding van deze middelen in de eerste plaats een zaak zijn van

de gemeente en de Vlaamse Gemeenschapscommissie onderling. Het decreet gaat uit van een maximale subsidiariteit. De Vlaamse overheid huldigt het principe zich zeker niet te mengen in inhoudelijke discussies op lokaal vlak.

De manier waarop de VGC de 1-eurosubsidie zal geven aan de gemeenten, moet worden beschreven in hun cultuurbeleidsplan. Binnen de drie maanden moet de minister het plan goed- of afkeuren. De door de heer Vandenbossche aangebrachte problematiek zal worden onderzocht naar aanleiding van de behandeling van het beleidsplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, in functie van een goedkeuring door de minister.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord op heel veel vragen. Er rest me alleen nog te vragen of de Vlaamse Gemeenschapscommissie de filialen van de bibliotheken dwingend kan omvormen tot plaatselijke openbare bibliotheken. Kan de VGC met name de bibliotheken van Vorst en Sint-Gillis opleggen plaatselijke openbare bibliotheken te worden, vooraleer kan worden ingestapt in het cultuurbeleidsplan ? Mij lijkt dat op grond van het decreet niet mogelijk.

De voorzitter : Het decreet is niet dwingend : het biedt de mogelijkheid om in te stappen.

De heer Walter Vandenbossche : De aanwezigheid van een filiaal volstaat om met een cultuurbeleidsplan in het decreet te kunnen instappen. Vandaag werpt de VGC echter een belemmering op voor die twee gemeenten. Ze dwingt hen de filialen over te nemen en om te vormen tot plaatselijke openbare bibliotheken. Dat lijkt me in strijd met het decreet.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Het volstaat dat er een overeenkomst is tussen de VGC en de gemeente dat de gemeente zal samenwerken met het filiaal en meer middelen ter beschikking zal stellen.

De heer Walter Vandenbossche : De gemeente moet dus een financieel engagement ten aanzien van het filiaal van de hoofdstedelijke bibliotheek in haar begroting inschrijven ?

Minister Paul Van Grembergen : Dat klopt.

De voorzitter : Dit is een duidelijk antwoord. Zolang die voorwaarde niet is vervuld, kan de bibliotheek geen aanspraak maken op de subsidiëring.

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.11 uur.*
